

MARTHE ROBIN-THORN

les Foyers de Charité

RETRAITES EN GELOOFSVERDIEPING

Thorn, 40-dagentijd 2020

Beste vrienden van de Foyer,

Terwijl ik dit schrijf vieren wij het Hoogfeest van de Aankondiging van de Heer. We kennen het feest vaak meer onder de naam **Maria-Boodschap**. En ik denk dat velen van ons in deze dagen ook veel tot en met Maria gebeden hebben omdat het allemaal zo spannend is rondom het coronavirus, omdat er zovelen ziek zijn en velen moeten treuren om de dood van een dierbare. Het is goed om tot en met Maria te bidden, want zij is de Troosteres van de bedroefden, de hulp van de christenen en heil van de zieken.

Maar het Hoogfeest van 25 maart nodigt tot meer uit. Het is een spannende tijd en we moeten met man en macht alles doen om hier zo goed mogelijk doorheen te komen. Toch heeft Macron, de president van Frankrijk, gezegd dat deze coronacrisis ook uitnodigt tot bezinning. In ieder geval zijn we als Kerk op dit moment in de Veertigdagentijd, de grote bezinningstijd als voorbereiding op het Hoogfeest van Pasen.

De paus heeft gewild dat er op 25 maart om 12.00 uur samen het 'Onze Vader' gebeden zou worden. Typisch, zou je kunnen denken, op Maria Boodschap één 'Onze Vader' bidden, en niet "meer"...!? We denken soms bij het bidden dat het in de hoeveelheid ligt, maar dat is niet zo: "geen omhaal van woorden" (Mt. 6), zegt Jezus ons zelf. In het Onze Vader ligt ons hele geheim vervat.

Voordat Maria gevraagd wordt of zij de Moeder van Gods Zoon wil worden, wordt ze eerst persoonlijk aangesproken. "Verheug U, begenadigde". Dat is haar diepste wezen. Bij voorbaat verlost, is zij het geliefde kind van de Vader. Vanuit die vreugde gaat zij op weg naar Elisabeth. We zien doorheen haar hoe de Vader in Jezus naar ieder van ons kijkt. Wij zijn allen Gods veelgeliefde kinderen, en dat is iets om heel blij om te zijn.

We maken spannende tijden door en er is heel veel dat niet meer doorgaat. De scholen zijn dicht, er zijn geen sportwedstrijden en festivals. We mogen niet “zomaar” de straat op. Komen we er nog wel uit? Is er nog wel een weg? Jezus zegt van zichzelf dat Hij de Weg is. Nu wij verplicht “stil moeten zitten”, kan het een uitnodiging worden na te denken, of wij op die “Weg” zijn.

Het is op dit moment heel verheugend om de verschillende kleine en creatieve gestes te zien die er gemaakt worden, om juist de mensen die door deze tijd van “isolering” het zwaarst getroffen worden nieuwe vormen van nabijheid te schenken. De paus heeft ook gevraagd juist nu attent te zijn in deze kleine dingen die uitdrukking zijn van nabijheid op een nieuwe en creatieve wijze.

De dingen gaan nu niet zoals wij graag zouden willen dat ze gaan. Zo was het voor Maria toen al! Zij wilde Maagd blijven, maar werd uitgehuwelijkt. Maar voor Maria betekende haar maagd zijn niet haar eigen wil doen, maar er helemaal voor God willen zijn. Zoals Jezus: “Ik ben gekomen Heer, om uw wil te doen”. Maria heeft de vreugde gekend van het kind zijn van de Vader. “Dochter van God de Vader” zeggen wij in de rozenkrans. Daarin vond zij de kracht om de weg te gaan die zich concreet voor haar aandiende. Net voor de geboorte van Jezus moest ze met Jozef naar Bethlehem, en later samen vluchten naar Egypte. Ze moest tijdens Jezus’ openbaar leven zien hoe Hij steeds minder werd aanvaard en steeds meer werd geïsoleerd!

Het was een vreselijk “virus” van haat en nijd. Dat werd voor haar niet weggenomen, maar in kleine gestes bleef Maria Jezus op zijn Weg van de Liefde volgen. Zij ontmoette Hem op de kruisweg en stond onder het kruis. Is dat nu niet ook onze plek, in deze woelige maanden waarvan we nog niet weten wanneer het ten einde loopt.

De meesten van ons kunnen niet naar de Eucharistie, maar we kunnen ons wel met de Eucharistische Jezus verenigen, zoals Maria zich verenigde met haar Zoon op de momenten dat zij niet letterlijk bij Hem kon zijn. Zij volgde Hem op afstand. Zoals ook nu velen van ons de Heer in de Goede Week “op afstand” moeten volgen. Maar misschien wordt het daardoor extra

intens. Zoals het dat was voor Maria, waar Catharina van Emmerich en Marthe Robin getuigenis van geven.

We zijn nog in de Veertigdagentijd maar het wordt Pasen! Sterker nog, we leven deze moeilijke tijd in het vertrouwen dat wij het mogen leven als een Paasgeheim, een doorgang. Hij is het die met ons optrekt, ons verlost van het kwaad, die ons door de bekoringen, maar nu vooral ook door de beproevingen van deze tijd heen leidt en ons uitdaagt de dynamiek van het “Onze Vader” te leven. Om na te denken over verzoening: of ik die ontvang en leef en zelf verzoenend ben. Zodat wij, die ons nu vaak “alleen” geestelijk met de H. Mis kunnen verenigen – “geef ons heden ons dagelijks brood” – ook werkelijk tot een levende Hostie worden. Want zo kunnen we in de kleine gestes van het concrete leven laten zien wat het betekent om, zoals Jezus en Maria, Gods wil te doen en zijn naam te heiligen, zodat iets van zijn koninkrijk zichtbaar wordt. Dan leven wij het geheim van het “Onze Vader” heel persoonlijk. Maar dat bindt ook samen, zoals er nu in zoveel kleine gestes getuigenis wordt gegeven dat wij allen kinderen zijn van diezelfde Vader.

Het lijkt erop dat wij dit als “sterke tijd” tenminste tot Pinksteren zo gaan leven. We zijn Paasmensen. We bezinnen ons. Maar we zijn ook mensen die samen met Maria in het Cenakel zijn, vertrouwend op de wonderlijke kracht van Gods Geest die met alles wat ons overkomt iets vruchtbaars kan doen. Nemen wij Maria dan ook bij de hand. Laten we ons door haar zeggen: “Doe maar wat Hij u zeggen zal”.

Laten we voor alles mensen van gebed zijn die deze “verplichte bezinningstijd” gebruiken om dieper te zien wie we mogen zijn door ons doopsel, en als kind van de Vader op weg gaan doorheen het hele alledaagse leven. Bidden wij op voorspraak van Maria, heil der zieken, en troosteres der bedroefden, en vooral ook hulp van de christenen: dat wij deze beproeving van het coronavirus te boven mogen komen en dat zij uiteindelijk bron mag worden van vernieuwd christelijk leven.

Bea

Graag willen we met u ook een droevig bericht uit de gemeenschap delen: onze Bea kreeg half januari een ernstige hersenbloeding waardoor ze links verlamd raakte. Fysiek is ze erg zwak: spreken, eten, zitten in haar aangepaste rolstoel is al een hele inspanning. Ze beseft niet altijd goed hoe haar toestand is, maar neemt de dingen meestal met eenvoud en gelatenheid. Haar binnenste kern lijkt nog altijd onbeschadigd: ze blijft een biddend mens met oog en hart voor de anderen.

We zijn blij dat ze vlakbij woont: in Ouderencentrum Sterrebosch, dat nu helaas ook op slot is. Enkele keren per week kunnen we over de coronamuur heen kijken door met haar te Skypen. We leven mee met allen die in eenzelfde onmachtige situatie verkeren, en bidden voor hen die zich met zoveel hart voor de bewoners inzetten...

U allen een vruchtbare 40-dagentijd en alvast een **Zalig Pasen** gewenst!

A. Pierik, foyervader

Frank
Rachel

Gonne

Wendy

ook namens Bea

Corona & Programma: We vinden het heel erg, maar zoals het er nu uitziet moeten we de activiteiten in de Foyer toch ook tot waarschijnlijk Pinksteren annuleren. We houden de richtlijnen van Kerk en Rijk in de gaten, en mocht er in positieve zin iets bewegen, dan bewegen we zeker mee! U kunt beetje bij beetje alles wat wel of niet doorgaat vinden op onze website www.foyer-thorn.nl

Aan- of afmelden voor deze nieuwsbrief?

<https://www.foyer-thorn.nl/Meer/Contact/rpl.php>